

Kiinteämarjaiset uutuusmansikat – Suvetar ja Valotar

Tarja Hietaranta, Päivi Parikka ja Risto Tahvonen, MTT

MTT:n uusi mansikanjalostusohjelma aloitettiin yli kymmenen vuotta sitten. Ohjelman päätavoitteeksi valittiin härmänkestävyys ja marjan kiinteys. Uusissa Suvetar- ja Valotar-lajikkeissa nämä tavoitteet ovat toteutuneet.

Mansikan uutuuslajikkeet Suvetar ja Valotar ovat olleet valiotaimituotannossa viime vuodesta alkaen ja taimia alkaa jo olla jonkin verran saatavilla.

Uusia mansikkalajikkeita verrattiin valtalajikkeisiin Polkaan ja Jonsokiin MTT:n kokeessa, joka perustettiin Piikkiöön toukokuussa 2003 ja jota jatkettiin vuoteen 2006 asti.

Suvettaren ja Valottaren talvenkestävyys vaikuttaa kokeen perusteella riittävältä. Talvehtimisesta kuitenkin on kokemuksia vasta muutamalta vuodelta, joten uutuuksien suojaksi suositellaan talviharsoa.

Talvella 2005–2006 olosuhteet olivat erityisen hankalat. Niinpä vaurioita tuli tasapuolisesti kaikkiin koejäseniin – myös Polkaan ja Jonsokiin – eikä vuonna 2006 saatu normaalia mansikkasatoa.

Yhtä satoisia kuin Polka ja Jonsok

Kauppakelpoisessa sadossa Suvetar ja Valotar vetivät vertoja Jonsokille ja Polkalle tai olivat niitä jopa hivenen parempia. Suvettaren keskimääräinen kauppakelpoinen sato oli vuosina 2004 ja 2005 kokeessa 468 g ja Valottaren 432 g kasvia kohden. Jonsokin ja Polkan kauppakelpoiset sadot olivat vastaavasti 399 g ja 409 g.

Molempien uutuuksien marjakoko vastasi Jonsok- ja Polka-lajikkeiden marjakokoa.

Näyttävä Suvetar

Suvetar on peräisin Polkan ja englantilaisen varhaismansikan Emilyn risteytyksestä.

Lajikkeen sato kypsyy suunnilleen samaan aikaan kuin Polkan sato. Marjat ovat kiiltäviä, kirkkaanpunaisia tai tumman kirkkaanpunaisia. Marjojen pinta on napakka ja

kuvat: Tarja Hietaranta

Suvetar on uusi mansikkalajike. Sen marjat ovat kiiltäviä, mietoaromisia, mutta miellyttävän makuisia.

muodoltaan ne ovat tasaisen kartiomaisia. Verhiön irtoamisen helppous vaihtelee.

Suvetar on maultaan miellyttävä, mutta ei kovin voimakasarominen.

Suvetar on kohtalaisen voimakaskasvuinen ja sille on tyypillistä nuokkuva kasvutapa. Kokeessa lajike tuotti rönsyjä normaalisti.

Lajike kesti harmaahometta paremmin kuin Polka. Suvettaren härmänkestävyys on hyvä, mutta se on Jonsokin lailla erittäin altis tyvimädälle.

Uutuuslajikkeet istutettiin havainnoitavaksi myös 21. elokuuta 2006 perustettuun kokeeseen. Sen perusteella Suvetar sopii paremmin istutettavaksi alkukesällä kuin loppukesällä. Suvettaessa nimittäin oli tässä kokeessa istutusta seuraavana vuonna vähemmän kukkavanoja kuin Polkassa, Jonsokissa ja Valottaressa.

Kiinteä Valotar

Valottaren risteytysvanhemmat ovat kiinteämarjainen amerikkalainen Jewel ja Senga Sengana. Lajike kypsyy Suvettaren ja Polkan tapaan kasvukauden keskivaiheilla.

Valottaren marjat ovat hyvän makuisia. Ne ovat kirkkaanpunaisia, mutta viileänä satokautena marjat voivat jäädä oranssinpunaisiksi. Marjat ovat kiinteitä ja erityisesti niiden pinta on kestävä. Marjat ovat kartiomaisia tai pyöreän kartiomaisia ja niissä on usein pieni kaula. Verhiö on taaksepäin kääntynyt ja se irtoaa hieman vaikeasti.

Voimakaskasvuinen Valotar tuottaa keskinkertaisesti tai runsaasti rönsyjä. Lajikkeen härmänkestävyys on hyvä ja harmaahomeen kestävyys oli kokeessa parempi kuin Polkan.

Valottaren tyvimädän kestävyys on keskinkertainen tai melko hyvä.

Lisätietoja: tarja.hietaranta@mtt.fi
puh. (02) 477 2202

Toisen uutuusmansikan, Valottaren, marjat ovat maukkaita, kiinteitä ja niiden pinta on kestävä.